

IRENA RADIĆ REPAČ

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, Hrvatska, T: +385 1 79 87 756, F:
+385 75 80 20 73, M: +385 98 16 28 472, E: odvjetnicki.ured.radic.repac@gmail.com

**TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU
NA BROJ: ST-3125/2022**

Dužnik: **ENZITA d.o.o.**, Zagreb, Avenija Dubrovnik 15 (Zagrebački velesajam, Paviljon 14A),
OIB: 46586111435, kojeg zastupa punomoćnica Irena Radić Repač, odvjetnica u
Zagrebu, Đorđićeva 24

ŽALBA DUŽNIKA

protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu

St-3125/2022 od 09.06.2023. godine

- **zbog povreda odredaba parničnog postupka**
- **zbog pogrešne primjene materijalnog prava**

Sud je pobijanim rješenjem u točki I izreke sudio:

I Uskraćuje se potvrda plana restrukturiranja i obustavlja predstečajni postupak nad dužnikom ENZITA d.o.o., Zagreb, Avenija Dubrovnik 15 (Zagrebački velesajam, Paviljon 14A), OIB: 46586111435.

U točki II izreke sudio:

II Sud će po službenoj dužnosti nastaviti postupak kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom ENZITA d.o.o., Zagreb, Avenija Dubrovnik 15 (Zagrebački velesajam, Paviljon 14A), OIB: 46586111435.

U točki III izreke sudio:

III Uskrata potvrde plana restrukturiranja i obustava predstečajnog postupka upisat će se u sudski registar.

U točki IV izreke sudio:

IV Pravomoćno rješenje o obustavi predstečajnog postupka sud će dostaviti Financijskoj agenciji.

IRENA RADIĆ REPAČ

Dordićeva 24, 10000 Zagreb, Hrvatska, T: +385 1 79 87 756, F:
+385 75 80 20 73, M: +385 98 16 28 472, E: odvjetnicki.ured.radic.repac@gmail.com

Žalitelj smatra da je pobijano rješenje suda nezakonito.

U obrazloženju pobijanog rješenja sud navodi da je prema izmijenjenom planu restrukturiranja od 24. svibnja 2023., oglašenom na e-oglasnoj ploči suda 25. svibnja 2023., dužnik vjerovnike svrstao u dvije skupine i to u prvu skupinu osigurane tražbine, dva vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, OIB: 1868364487, i Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, s ukupnim pravom glasa od 332.673,47 eura, s time da bi tražbina tih vjerovnika bila namirena u cijelosti nakon početka od šest mjeseci kroz 60 mjesečnih anuiteta. Ostali vjerovnici (11 vjerovnika) svrstani su u drugu skupinu s ukupnim pravom glasa od 188.211,16 eura s time da bi tražbine tih vjerovnika bile namirene u 80 % utvrđene tražbine s početkom od 12 mjeseci u 60 mjesečnih anuiteta. Popis vjerovnika s pravom glasa sastavljen je 2. svibnja 2023., te je objavljen istog dana na e-oglasnoj ploči suda i prema tom popisu 13 vjerovnika je imalo pravo glasa.

Nadalje sud navodi da u prvoj skupni vjerovnika od ukupno dva vjerovnika za plan nije glasovao niti jedan vjerovnik odnosno ti vjerovnici su dostavili obrasce za glasovanje sa zaokruženim PROTIV, a kojima su ukupno utvrđene tražbine u iznosu od 332.673,47 eura pa u prvoj skupini vjerovnika nije ostvarena potrebna većina u smislu odredbe čl. 59. st. 2. SZ-a. U drugoj skupini vjerovnika od ukupno 11 vjerovnika za plan su glasovali svi vjerovnici, tj. nisu dostavili obrasce za glasovanje pa se u smislu odredbe čl. 58. st. 1. SZ-a smatra da su glasovali ZA plan, a ukupno utvrđene tražbine tih vjerovnika iznose 188.211,16 eura. Prema tome, u drugoj skupini vjerovnika ostvarena je potrebna većina s obzirom da su svi vjerovnici glasovali za izmijenjeni plan restrukturiranja.

Potom sud u obrazloženju pobijanog rješenja pogrešno zaključuje da prema naprijed navedenom nije skupljena potrebna većina s obzirom da nije ispunjen uvjet prema kojem je u svakoj skupini većina vjerovnika glasovala za plan te zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan dvostruko prelazi zbroj tražbina koji su glasovali protiv prihvaćanja plana u smislu odredbe čl. 59. st. 2. SZ-a.

Sud nadalje u obrazloženju pobijanog rješenja ističe da se dužnik na ročištu za glasovanje, a kada je utvrđeno da ne postoji potrebna većina pozvao na odredbu čl. 59. a. SZ-a s obzirom da su po njegovu mišljenju ispunjeni svi zakonski uvjeti za primjenu navedenog članka. Sud ističe da smatra da u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke za primjenu čl. 59. a. SZ-a te daje slijedeće obrazloženje:

„Nad tim člankom je naslov koji glasi: "Većinska odluka skupina vjerovnika". Temeljem čl. 59. a. SZ-a ako u određenoj skupini vjerovnika nije postignuta većina iz čl. 59. st. 2. ovoga zakona, a sve ostale pretpostavke za potvrdu plana restrukturiranja iz čl. 61. ovoga zakona su ispunjene na prijedlog dužnika ili uz njegovu suglasnost, smatrat će se da je ta skupina prihvatila plan i sud će potvrditi plan restrukturiranja pod pretpostavkom da su ispunjeni određeni uvjeti navedeni u tri točke. U ovom slučaju niti jedan od vjerovnika u prvoj skupini vjerovnika nije glasovao za izmijenjen plan restrukturiranja, a zbroj njihovih tražbina je daleko veći od zbroja tražbina svih ostalih vjerovnika koji su u drugoj skupini i koji su prihvatili plan restrukturiranja. Ovaj sud ocjenjuje da odredba čl. 59. a. SZ-a nije primjenjiva u situaciji kada u pojedinoj skupini vjerovnika niti jedan vjerovnik ne prihvati plan restrukturiranja. U situaciji kada ni jedan vjerovnik prve skupine vjerovnika nije prihvatio plan restrukturiranja, te ti vjerovnici čine većinske vjerovnike od ukupnog broja vjerovnika sa utvrđenim tražbinama koji imaju pravo glasovanja o predloženom planu restrukturiranja, ne može se smatrati da je ta skupina vjerovnika prihvatila plan, pa slijedom toga nije ostvarena potrebna većina. S obzirom na navedeno sud nije ispitivao sve ostale pretpostavke za potvrdu plana restrukturiranja iz čl. 61. SZ-a, kao ni ostale pretpostavke iz čl. 59. a. SZ-a.

IRENA RADIĆ REPAČ

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, Hrvatska, T: +385 1 79 87 756, F:
+385 75 80 20 73, M: +385 98 16 28 472, E: odvjetnicki.ured.radic.repac@gmail.com

Konačno sud zaključuje da nije prihvaćen plan restrukturiranja, jer nema potrebne većine koja je glasala za plan restrukturiranja, u smislu odredbe čl. 59. st. 1. i 2. SZ-a, pa tako nisu ispunjene pretpostavke za potvrdu plana restrukturiranja te da temeljem čl. 61. a. st. 1. SZ-a ako nisu ispunjene pretpostavke za potvrdu plana restrukturiranja, sud će rješenjem uskratiti potvrdu plana restrukturiranja i obustaviti predstečajni postupak, što je i učinio pobijanim rješenjem.

Žalitelj prvenstveno ističe da je sud počinio povredu odredaba parničnog postupka i povredu pogrešne primjene materijalnog prava.

Naime, vjerovnik Addiko banka d.d. uz obrazac za glasovanje predan sudu 5.6.2023. dostavio je potvrdu o pohrani punomoći zaposlenici Zdravki Rezo kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod brojem SU-683/15 od 30.06.2015. godine koja punomoć po svom sadržaju ima svojstvo generale punomoći, a temeljem koje punomoći je vjerovnik po zaposleniku Zdravki Rezo glasao protiv plana restrukturiranja dužnika.

Odredbama čl. 89 ZPP-a određeno je da stranke mogu u postupku poduzimati radnje preko punomoćnika. Čl. 90 je određeno da stranku može zastupati osoba koja je u radnom odnosu što je ovdje slučaj.

Čl. 94. ZPP-a je određeno da opseg punomoći određuje stranka.

Nadalje čl. 96. ZPP-a je određeno da ukoliko stranka nije pobliže u punomoći osobi koja nije odvjetnik odredila ovlaštenja punomoćnika, što je ovdje slučaj, na temelju takve punomoći takav punomoćnik može obavljati sve radnje u postupku ali je takvom punomoćniku uvijek potrebno izričito ovlaštenje za zaključenje nagodbe, a radnja glasovanja u postupku predstečajne nagodbe se svakako smatra radnjama radi zaključenja nagodbe.

Dakle, dužnik smatra da punomoć koju je vjerovnik Addiko banka d.d. dostavio u prilogu svog obrasca za glasovanje nije punomoć sukladna odredbi čl. 96 ZPP-a jer je za glasovanje vjerovnika zaposlenica Zdravka Rezo morala imati izričitu punomoć za radnju glasovanja u ovom predstečajnom postupku prema odredbi čl. 96 ZPP-a jer ista radnja se ima smatrati radnjom opisanom u čl. 96 ZPP-a.

Obrazac za glasovanje mora potpisati ovlaštena osoba prema odredbi čl. 58 Stečajnog zakona. Kako je obrazac za glasovanje potpisan od strane osobe koja nije imala specijalnu punomoć za ovu radnju sukladno odredbi čl. 96 ZPP-a očito je da obrazac nije potpisala osoba ovlaštena za zastupanje prema odredbi čl. 58 Stečajnog zakona pa se stoga primjenom odredbi istog čl. 58 SZ-a ima smatrati da vjerovnik Addiko banka d.d. nije glasovao jer je obrazac za glasovanje potpisala osoba koja nema svojstvo ovlaštene osobe jer nema izričitu punomoć sukladno odredbi čl. 96 ZPP-a. Nadalje primjenom odredbi istog čl. 58 Stečajnog zakona imajući u vidu naprijed navedeno ima se smatrati da vjerovnik Addiko banka d.d. dostavljanjem obrasca za glasovanje kojeg je potpisala neovlaštena osoba, nije glasao, a na taj način su ispunjeni uvjeti iz navedenog članka 58. SZ-a pa se ima smatrati da je vjerovnik Addiko banka d.d. glasovala za plan restrukturiranja dužnika.

Slijedom naprijed iznesenog i činjenicom da se ima smatrati da je Addiko banka d.d. glasala za plan restrukturiranja dužnika, dužnik smatra da su ispunjeni uvjeti za primjenu čl. 59 a Stečajnog zakona odnosno za potvrdu plana restrukturiranja dužnika.

Nadalje dužnik ističe za slučaj da sud ne prihvati naprijed navedene žalbene navode žalitelja osnovanima da je sud u tom slučaju pogrešno primijenio odredbu čl. 59 a Stečajnog zakona.

IRENA RADIĆ REPAČ

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, Hrvatska, T: +385 1 79 87 756, F:
+385 75 80 20 73, M: +385 98 16 28 472, E: odvjetnicki.ured.radic.repac@gmail.com

Naime, sud po mišljenju žalitelja predmetnu odredbu Stečajnog zakona pogrešno tumači na način da ista nije primjenjiva u situaciji kada u pojedinoj skupini vjerovnika niti jedan vjerovnik ne prihvati plan restrukturiranja, koje tumačenje dužnik smatra da je pogrešno.

Zakonska odredba čl. 59. a. SZ-a glasi: Ako u određenoj skupini vjerovnika nije postignuta većina iz čl. 59. st. 2. ovoga zakona, a sve ostale pretpostavke za potvrdu plana restrukturiranja iz čl. 61. ovoga zakona su ispunjene na prijedlog dužnika ili uz njegovu suglasnost, smatrat će se da je ta skupina prihvatila plan i sud će potvrditi plan restrukturiranja pod pretpostavkom da su ispunjeni određeni uvjeti navedeni u tri točke.

Zaključak suda da odredba čl. 59. a. SZ-a nije primjenjiva u situaciji kada u pojedinoj skupini vjerovnika niti jedan vjerovnik ne prihvati plan restrukturiranja nema razloga i ne može se ispitati. Također dodatno obrazloženje suda koje navodi za svoj daljnji zaključak da: “U situaciji kada ni jedan vjerovnik prve skupine vjerovnika nije prihvatio plan restrukturiranja, te ti vjerovnici čine većinske vjerovnike od ukupnog broja vjerovnika sa utvrđenim tražbinama koji imaju pravo glasovanja o predloženom planu restrukturiranja, ne može se smatrati da je ta skupina vjerovnika prihvatila plan, pa slijedom toga nije ostvarena potrebna većina” također nema razloga.

Sud je u ovom slučaju treba primijeniti odredbu čl. 59 a iz razloga jer predloženim planom restrukturiranja uopće ne umanjuju prava vjerovnika ispod razine koji bi vjerovnici razumno očekivali ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika već naprotiv ovi vjerovnici se naplaćuju u cijelosti, a ovim svojim postupanjem dovode i druge vjerovnike u nepovoljniji položaj u dijelu njihovog namirenja jer oni imaju osigurane tražbine i pravo odvojenog namirenja a drugi vjerovnici koji su glasali za nemaju te će se stoga vjerovnici koji su glasali za plan zasigurno namiriti u manjem opsegu kada se nad dužnikom otvori stečajni postupak.

Ključno je da oba vjerovnika koja su glasovala protiv plana imaju pravo odvojenog namirenja. Prema predloženom planu upravo vjerovnici koji su glasali protiv namiruju se u 100% iznosu njihovih tražbina pa je stoga bitno istaknuti da se u dijelu njihovog protivljenja predloženom planu treba postaviti i pitanje pravnog interesa za protivljenje planu po kojem se predlaže namirenje tih vjerovnika u 100% iznosu njihovih tražbina. Dužnik je dostavio izmijenjeni plan restrukturiranja na način da je poček upravo i samo u odnosu na vjerovnike koji su glasovali protiv plana smanjio sa 1 godine na 6 mjeseci. Niti ijedan od vjerovnika koji se po planu namiruju u 100% iznosu tražbina nije dao nikakva obrazloženja zbog čega se protivi planu, kako u odnosu na predloženi plan tako i u odnosu na izmijenjeni plan. Stoga su takvim pasivnim pristupom onemogućili dužnika u izmjeni plana prema njihovim eventualnim zahtjevima. Postupak predstečajne nagodbe je takve prirode da se u odnosu na postupanja vjerovnika također ima primijeniti odredba o dopuštenim raspolaganjima stranaka u ovom slučaju i ovih vjerovnika.

Odredba čl. 59 a kojom je Zakon regulirao situaciju ako u određenoj skupini nije postignuta većina, ne znači da je potrebno da u toj skupini netko od vjerovnika glasa za plan, stoga žalitelj smatra da je u ovom slučaju sud trebao primijeniti odredbu čl. 59 a, jer su vjerovnici koji su glasali protiv plana po predmetnom planu namiruju u 100% iznosu njihovih tražbina.

Oba vjerovnika koja su glasala protiv plana i protiv izmijenjenog plana nisu se uopće izjasnili u kojem dijelu bi dužnik trebao izmijeniti plan da bi oni na njega pristali. To tim više treba uzeti u obzir imajući u vidu činjenicu da se oba vjerovnika koja su glasala protiv namiruju u cijelosti sa počekom od 6 mjeseci te se planom restrukturiranja ne zadire u pravo njihovog odvojenog namirenja, stoga se osnovano postavlja pitanje njihovog pravnog interesa za takvo postupanje i dopuštenosti takvih radnji iz aspekta odredbi ZPP-a i svrhe i smisla samog instituta predstečajne nagodbe.

ODVJETNICA

IRENA RADIĆ REPAČ

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, Hrvatska, T: +385 1 79 87 756, F:
+385 75 80 20 73, M: +385 98 16 28 472, E: odvjetnicki.ured.radic.repac@gmail.com

Slijedom navedenog žalitelj predlaže da drugostupanjski sud usvoji žalbene navode dužnika preinači pobijano rješenje u pravcu žalbenih navoda odnosno podredno ga ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovnu odluku.

Zagreb, 23.06.2023.

Dužnik po pun: